

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 57 PŽ-2882/2022-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Nevenke Marković, predsjednice vijeća, Mirte Matić, sutkinje izvjestiteljice i Kristine Saganić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja M&J COMMERCE d.o.o. u stečaju, Split, Mosečka 99, OIB 37772096228, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Krka, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika MARKA TOPČIĆA iz Splita, Velebitska 75, OIB 92650283459, kojeg zastupa punomoćnik Mladen Parčin, odvjetnik u Splitu, radi isplate iznosa od 246.136,86 kn, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-766/2019-20 od 19. svibnja 2022., u sjednici vijeća održanoj 22. studenoga 2022.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-766/2019-20 od 19. svibnja 2022.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Trgovački sud u Splitu je ukinuo platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi izdanom od javnog bilježnika Ilije Šarića iz Splita poslovni broj Ovr-99/2019 od 9. svibnja 2019. kojim je tuženiku naloženo platiti tužitelju iznos od 246.136,86 kn i troškove ovršnog postupka u iznosu od 6.714,21 kn sve s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama i odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

2. U obrazloženju presude prvostupanjski sud navodi da je primjenom pravila o teretu dokazivanja iz odredbe čl. 221.a Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11 – pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP), ocijenio da tužitelj nije dokazao da je s tuženikom bio u poslovnom odnosu na temelju ugovora o zajmu iz čl. 499. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18; dalje: ZOO) jer iz priloženog izvještaja otvorenih stavki tužitelja na dan 23. travnja 2019. i analitičku bilance tužitelja od 1. siječnja 2016. do 31. prosinca 2016. sud tu činjenicu nije mogao sa sigurnošću utvrditi. Stoga tužitelju s te osnove ne pripada pravo zahtijevati vraćanje zajma slijedom čega je tužbeni zahtjev odbijen.

3. Protiv presude tužitelj je podnio žalbu navodeći da je tuženik potpisao račun dobiti i gubitka, bilancu i prijavu poreza na dobit koje se temelje na analitičkim

karticama. Osim toga, sud je pogrešno utvrdio da iz navedenih isprava nije vidljivo dugovanje, jer je izvedenim vještačenjem utvrđeno da je iznos od 246.136,86 kn knjigovodstveno evidentiran u temeljenim poslovnim knjigama tužitelja i u bilancama tužitelja kao „ostala kratkoročna potraživanja“. Pored toga, tuženik je priznao dug predajom prijave poreza na dobit, računa dobiti i gubitka, te bilance za 2016. godinu. Traži nadoknadu troška sastava žalbe u iznosu od 7.500,00 kn.

4. Odgovor na žalbu nije podnesen.

5. Žalba nije osnovana.

6. Ispitavši pobijanu presudu na temelju odredaba čl. 365. st. 2. ZPP-a u granicama žalbenih razloga navedenih u žalbi, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je tužiteljeva žalba neosnovana, a pobijana presuda pravilna i zakonita.

7. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za povrat zajma u iznosu od 246.136,86 kn.

8. U tijeku postupka nisu počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti.

9. Iz spisa proizlazi da je tužitelj na okolnost postojanja poslovnog odnosa iz ugovora o zajmu priložio izvještaj otvorenih stavki tužitelja na dan 23. travnja 2019. i analitičku bilancu tužitelja od 1. siječnja 2016. do 31. prosinca 2016. iz kojih nije moguće utvrditi na što se odnosi utuženi iznos i na temelju kojeg obveznogopravnog odnosa je on nastao. Tu činjenicu nije bilo moguće utvrditi niti izvedenim financijskim vještačenjem, koji, u ovom slučaju uopće nije adekvatno dokazno sredstvo jer je vještak samo potvrdio činjenicu knjižena duga u poslovnim knjigama tužitelja.

10. Suprotno žalbenim navodima prvostupanjski sud je pravilnom primjenom odredaba o teretu dokazivanja iz čl. 221.a ZPP-a, odbio tužbeni zahtjev. Pravila o teretu dokazivanja (čl. 221.a ZPP-a) obvezuju sud uzeti kao nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka, koja se na tu činjenicu poziva u svoju korist, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava.

11. Naime, prilaganjem izvoda otvorenih i analitičkih kartica žalitelj nije dokazao poslovni odnos jer su radi o njegovim jednostranim isprava i samo na temelju njih, bez izvođenja daljnjih dokaza kojima bi se utvrdio osnova, način i pravilnost utuženog duga, tužitelj nije dokazao osnov i visinu predmetne tražbine.

12. Stoga je neosnovan žalbeni navod kojim žalitelj navodi da je tuženik priznao dug predajom računa dobiti i gubitka, bilance i prijave poreza na dobit Poreznoj upravi jer, osim što se predajom tih isprava ne priznaje dug u smislu čl. 240. st. 2. ZOO-a, te isprave nisu dokaz poslovnog odnosa stranaka.

13. Zato je sud pravilno odbio tužbeni zahtjev jer tužitelj nije dokazao poslovni odnos s tužiteljem.

14. Slijedom navedenog, tužiteljeva žalba je odbijena i pobijana presuda potvrđena (čl. 368. st. 1. ZPP-a).

Zagreb, 22. studenoga 2022.

Predsjednica vijeća
Nevenka Marković

Broj zapisa: **eb316-45a88**

Kontrolni broj: **0f8ca-edd3a-9e8fc**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Nevenka Marković, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.